

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Session, Edynburg (Zjednoczone Królestwo) w dniu 3 października 2018 r. – Andy Wightman i in. / Secretary of State for Exiting the European Union

(Sprawa C-621/18)

(2018/C 445/12)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Session, Edynburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Andy Wightman; Ross Greer; Alyn Smith; David Martin; Catherine Stihler; Jolyon Maugham; Joanna Cherry

Strona pozwana: Secretary of State for Exiting the European Union

Pozostali uczestnicy postępowania: Chris Leslie; Tom Brake

Pytania prejudycjalne

Czy w przypadku, gdy zgodnie z art. 50 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej państwo członkowskie notyfikowało Radzie Europejskiej zamiar wystąpienia z Unii Europejskiej, prawo Unii dopuszcza jednostronne wycofanie tej notyfikacji przez to państwo członkowskie; jeśli tak, to na jakich warunkach i z jakim skutkiem dla pozostania tego państwa członkowskiego w Unii Europejskiej?

Skarga wniesiona w dniu 11 października 2018 r. – Komisja Europejska/Republika Francuska

(Sprawa C-636/18)

(2018/C 445/13)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciel: J.-F. Brakeland, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

Stwierdzenie

z jednej strony, że poprzez systematyczne i ciągle przekraczanie rocznej wartości dopuszczalnej dla NO₂ od dnia 1 stycznia 2010 r. w kolejnych 12 aglomeracjach i strefach jakości powietrza: Marseille (FR03A02), Toulon (FR03A03), Paris (FR04A01), Auvergne-Clermont-Ferrand (FR07A01), Montpellier (FR08A01), Toulouse Midi-Pyrénées (FR12A01), ZUR Reims Champagne-Ardenne (FR14N10), Grenoble Rhône-Alpes (FR15A01), Strasbourg (FR16A02), Lyon-Rhône-Alpes (FR20A01), ZUR Vallée de l'Arve Rhône-Alpes (FR20N10) i Nice (FR24A01) i poprzez systematyczne i ciągle przekraczanie godzinowej wartości dopuszczalnej dla NO₂ od dnia 1 stycznia 2010 r. w kolejnych 2 aglomeracjach i strefach jakości powietrza: Paris (FR04A01) i Lyon Rhône-Alpes (FR20A01), Republika Francuska nadal nie wypełniała obowiązków wynikających z art. 13 ust. 1 dyrektywy 2008/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy⁽¹⁾, w związku z załącznikiem XI do tej dyrektywy, od momentu wejścia w życie w 2010 r. wartości dopuszczalnych,

i

z drugiej strony, że od dnia 11 czerwca 2010 r. Republika Francuska nie wypełniała obowiązków wynikających z art. 23 ust. 1 dyrektywy 2008/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy, w związku z załącznikiem XV do tej dyrektywy, a w szczególności w odniesieniu do zobowiązania, o którym mowa w art. 23 ust. 1 akapit 2 tej dyrektywy, aby okres, w którym nie są one dotrzymane, był jak najkrótszy.

Obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Od 2010 r. roczne i godzinowe wartości dopuszczalne dla NO₂ odpowiednio w sposób ciągły i systematyczny zostały przekroczone w 12 i 2 strefach. Przekroczenia te same w sobie stanowią naruszenie art. 13 ust. 1 dyrektywy 2008/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystsze powietrze dla Europy, w związku z załącznikiem XI do tej dyrektywy.

Mimo uchybienia przepisom art. 13 ust. 1 dyrektywy 2008/50/WE w związku z załącznikiem XI do tej dyrektywy Republika Francuska nie przyjęła, wbrew temu co przewiduje art. 23 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2008/50/WE, planów ochrony jakości powietrza, które określają odpowiednie działania, tak aby okres, w którym nie są one dotrzymane, był jak najkrótszy.

Niewystarczalność odpowiednich działań wynika między innymi z czasu trwania okresu przekraczania dopuszczalnych wartości, wielkości tych przekroczeń i tendencji ich przekraczania, a także szczegółowej analizy każdego z odpowiednich planów przyjętych przez władze francuskie dla omawianych 12 stref.

(¹) Dz.U. 2008, L 152, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 12 października 2018 r. – Komisja Europejska/Rumunia

(Sprawa C-638/18)

(2018/C 445/14)

Język postępowania: rumuński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Nicolae, K. Petersen, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rumunia

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez systematyczne i ciągłe przekraczanie od 2007 r. dziennych wartości dopuszczalnych dla pyłu zawieszonego PM₁₀ oraz przez systematyczne i ciągłe przekraczanie w latach 2007–2014, z wyjątkiem roku 2013, rocznych wartości dopuszczalnych dla pyłu zawieszonego PM₁₀ w strefie RO32101 Bukareszt, Rumunia nie wypełniła obowiązków wynikających z art. 13 ust. 1 dyrektywy 2008/50/WE w związku z załącznikiem XI do tej dyrektywy (¹);
- stwierdzenie, że w odniesieniu do strefy RO32101 Bukareszt Rumunia od dnia 11 czerwca 2010 r. nie wypełniła obowiązków wynikających z art. 23 ust. 1 dyrektywy 2008/50/WE w związku z sekcją A załącznika XV do tej dyrektywy, a w szczególności w odniesieniu do przewidzianego w akapicie drugim tego artykułu obowiązku zapewnienia, by okres przekroczenia wartości dopuszczalnych dla PM₁₀ był możliwie jak najkrótszy.
- obciążenie Rumunii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Od 2007 r. dzienne wartości dopuszczalne dla pyłu zawieszonego PM₁₀ są systematycznie i stale przekraczane w strefie RO32101 Bukareszt. Ponadto w latach 2007–2014, z wyjątkiem roku 2013, roczne dopuszczalne wartości dla pyłu zawieszonego PM₁₀ zostały przekroczone w tej strefie. Przekroczenia te są wystarczające do stwierdzenia naruszenia art. 13 ust. 1 dyrektywy 2008/50/WE w związku z załącznikiem XI do tej dyrektywy.